

Boven: Een deel van de „gallery”. Links de gastrijke „kapitein” van de in de Hattemsche „jachthaven” gemeerde boot. Op den achtergrond Mevr. Wetselaar. Onder: Max Wetselaar in moeilijkheden tijdens zijn partij tegen Kerkhoven.

Brief over het amateur-kampioenschap te Hattem

Lieve Mary,

In de eerste plaats mijn hartelijken dank voor je complimenteaus schrijven over het eerste nummer van dit blad. Wanneer sportief en litterair ontwikkelde menschen zooals jij het goedkeuren, dan zal het ook wel goed zijn. Ik houd mij intusschen aanbevolen voor op- of aanmerkingen.

Je vroeg mij, je te schrijven hoe het in Hattem geweest is, en hoewel wij nu alweer een halve maand ouder zijn, ligt dit evenement mij nog versch genoeg in het geheugen om je hierover mijn indruk te geven.

Ik had mij van dit kampioenschap véél voorgesteld. Het idee van het Golfcomité, om dezen nationalen wedstrijd op een baan te laten verspelen, die alléén omdat er slechts negen holes zijn niet in aanmerking komt voor internationale ontmoetingen, vond over het algemeen veel instemming. Ik had dan ook gedacht, dat er groote opkomst zou zijn en het was daarom een teleurstelling, bij aankomst te vernemen, dat er slechts tien inschrijvingen waren.

Afgezien hiervan was het een aardig kampioenschap. De eerste ronde zou op eersten Paaschdag 's ochtends beginnen, maar iedereen (d.w.z. al die tien spelers) was er Zaterdag al om te oefenen. Sommigen waren Vrijdag al gekomen en maakten Zaterdag in de vroege ochtenduren nog angstige momenten door, want tot negen uur sneeuwde het hard en de baan was dan ook geheel wit en volkomen onbespeelbaar. Maar om twaalf uur kregen alle aanwezige humoristen gelegenheid op te merken: „de sneeuw verdwijnt als sneeuw voor de zon” en het weer is verder goed geweest.

Daar er zes byes waren, behoeften Zondagochtend slechts vier menschen te spelen. De andere konden uitslapen na de emoties van den vorigen avond, toen een als jeugdig Sinterklaas vermomd Amsterdamsch zakenman voor totalisator fungeerde en enkele favorieten voor ruim f 10.— wist te verkoopen.

In de eerste partij had Looman direct zijn handen vol aan J. van de Lande, die, voor het eerst uitkomend in een wedstrijd van dit kaliber, flink van zich afbeet en zijn tegenstander dikwijls achter zich liet met verre drives. Wel verloor hij met 4 en 2, maar hij kan over zijn partij tevreden zijn. Er is altijd een talrijk publiek bij wedstrijden in Hattem. Ik hoorde van den Secretaris, den heer Van Heeckeren, dat er van zoo'n kampioenschap veel propagandistische waarde uitgaat, hetgeen te merken is aan vermeerdering van het ledental en drukker club-bezoek. Zoo waren er ook dezen eersten Paaschdag velen, die de match Kerkhoven — Wetselaar volgden, en deze twee hebben ervoor gezorgd, dat het publiek iets te zien kreeg.

Je hebt de uitgebreide verslagen in de dagbladen natuurlijk gelezen. Je weet dus, dat het een wedstrijd was met veel spanning, die tenslotte door

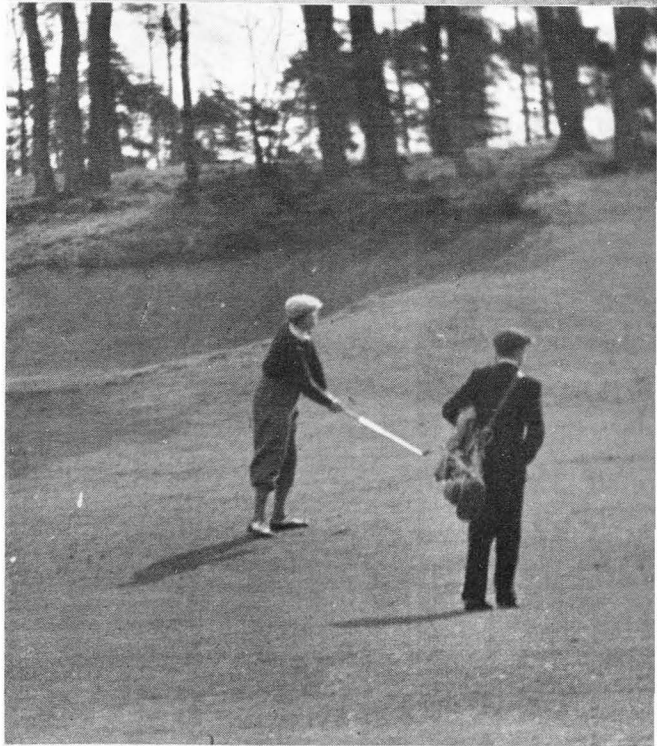
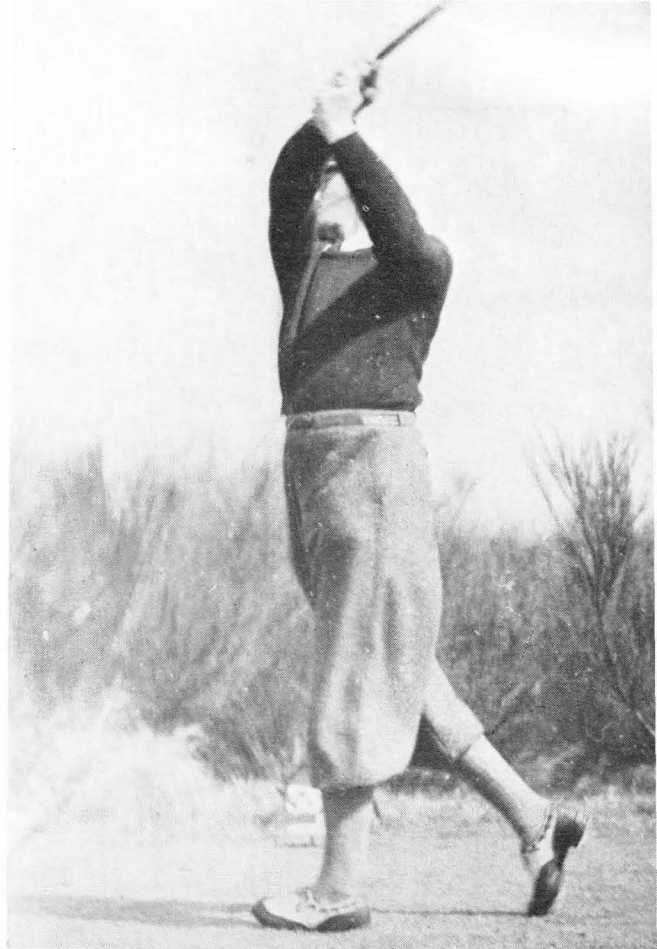
Kerkhoven werd gewonnen. Ik heb deze partij met veel genoegen gevolgd. Afgezien van enkele kleine inzinkingen aan beide zijden is er goed gespeeld, en wanneer Wetselaar in de komende weken gelegenheid heeft zijn goeden vorm door oefening te consolideeren, dan is er kans, dat hij deze 2 down nederlaag tegen Kerkhoven ziet gecompenseerd door een internationale zege te Parijs. Zondagmiddag moest ik zelf op het slappe koord tegen Robbie Schill, en de golf-god Pan moet mij wel zeer gunstig gezind zijn geweest dat hij mij heeft laten winnen. Schill is in het zuiden van Frankrijk geweest en heeft daar les gehad van Boyer. Zijn spel is er beslist op vooruit gegaan. Zijn upswing is iets minder steil, waardoor hij niet meer die erge hoge ballen slaat, en ook zijn tweede slagen zijn beter onder controle, omdat hij zich heeft toegelegd op de halve- en driekwart swing met de irons. Gelukkig voor mij, dat ik tegen hem beter op dreef was dan in de semi-final tegen Looman, en het daarom net op de laatste hole kon winnen. Het speet mij voor Schill, want hij was uit het buitenland overgekomen om zijn titel te verdedigen, en daarom was het jammer voor hem dat hij zijn eerste partij reeds verloor. Hoewel ik blij was in de volgende ronde tegen Looman te komen, omdat ik met hem nog een appeltje had te schillen, vond ik het even jammer voor Jordaan, dat deze ook in zijn eerste ronde verloor, want voor hem is geen reis te ver, wanneer het gaat om het spelen van een grooten wedstrijd. Hij verdient meer succes.

Achter Kerkhoven en Ruys, welke laatste zich in een vroolijk partijtje met 5 en 4 liet verslaan, speelden Bergmann en Quarles. Laatstgenoemde heeft zich in dit kampioenschap krancig gevoeld door eerst gebruik te maken van Bergmann's onvastheid — gevolg van een wintersport-reis in Zweden — en dezen met 1 up te slaan, en vervolgens het Kerkhoven gedurende 9 holes zoo lastig te maken, dat deze zijn beste spel moest ontplooiën.

Looman speelde tegen mij veel minder goed dan verleden jaar in Noordwijk, toen hij ook van mij won, maar er is geen harder vechter dan hij, en ik kreeg ditmaal weer een lesje van hem. In de final tegen Kerkhoven was hij echter te onvast van de tee, om zijn tegenstander, die all-out ging en, op enkele slips na, prachtig speelde, partij te geven. Kerkhoven heeft blijkbaar baat gevonden bij de golf-vacantie die hij zich dezen winter gegund heeft, en met genoegen zag ik dat vooral zijn tweede slagen weer die zuiverheid hebben teruggekregen, die hem twee jaar geleden tot een zoo geducht tegenstander maakten.

Zoo is er in elke ronde van dit kampioenschap iets interessants te zien geweest, en de baan was, grootendeels dank zij de zorgen van den heer Van Heel, in zoo goede conditie, dat ik je sterk aanraad — en anderen ook — om er gauw eens te gaan spelen. Zullen wij samen spelen in de four-somes om den Flip-Hul Beker op 24 en 25 Juli?

Hartelijke groeten, A. C. v. L.

Boven: Kerkhoven won het Nationaal Amateur-kampioenschap te Hattem in een finale tegen Looman.

Onder: Gespannen ziet Kerkhoven toe wat het resultaat van zijn approach naar de moeilijke eerste green zal zijn.